

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123471511
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123471511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, právne zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 82,02 eur, s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 1C/9/2024-118 zo dňa 29.10.2024, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 82,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 82,02 eur od 16.10.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 82,02 eur s prísl. a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 788 ods. 1, § 797 ods. 2 a § 442 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a vecne tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na zaplatenie žalovanej sumy titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla podľa Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXXX/XXXX zo dňa 14.08.2023 (ďalej len „Zmluva o nájme náhradného vozidla“), na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, B. (ďalej aj len ako „poškodený“) náhradné motorové vozidlo (ďalej len „náhradné motorové vozidlo“). Súd prvej inštancie uviedol, že skutkový stav, ktorý strany tvrdili, nebol sporný a z predložených dôkazov vyplynulo, že došlo k dopravnej nehode dňa 07.08.2023 v B., pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného (ďalej len „dopravná nehoda“ alebo „poistná udalosť“) prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, že poškodený nechal svoje poškodené motorové vozidlo odvieť do autoservisu a došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme náhradného vozidla. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX, splatnú dňa 02.09.2023, na sumu 280,02 eur s DPH, za 5 dní t.j. za dobu užívania náhradného vozidla. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému na žalobcu a vzájomným započítaním

pohľadávky poškodeného s pohľadávkou žalobcu, vznikla žalobcovi voči žalovanému pohľadávka vo výške 280,02 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 02.10.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 198 eur a v oznámení o poistnom plnení žalovaný informoval poškodeného, že neposkytol poistné plnenie za neprimerane účtovanú dennú sadzbu prenájmu náhradného vozidla. Žalobca mal za to, že žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne, neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávkou žalobcu, a preto je žalobca aktívne vecne legitímovaný na uplatňovanie dlžnej sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. Argumentoval tým, že nemôže byť na ujmu poškodeného, že z titulu poistnej udalosti, ktorú nespôsobil, musel vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla a nemožno od neho spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy. Žalovaný poukazoval na to, že z povinného zmluvného poistenia (ďalej len „PZP“) má síce poistený právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody špecifikované v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ale faktúra predložená žalobcom nepreukazuje uplatnený nárok a nie je možné ju bez ďalšieho považovať za vyčíslenie skutočnej škody. Súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. a uviedol, že sporný medzi stranami bol rozsah náhrady škody, keď žalobca považoval za nutné a účelné vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla vo výške 50 eur/deň, žalovaný len vo výške 33,60 eur/deň. Žalobca ako dôkaz predložil cenník spoločnosti Specialy, z ktorého vyplynulo, že pri prenájme vozidla D. E. C. je cena prenájmu vo výške 50 eur s DPH/deň a pri prenájme vozidla D. E. F. je cena prenájmu vo výške 60 eur s DPH/deň. Požičovné týchto vozidiel pri prenájme na 2-7 dní je 30 eur s DPH/deň, resp. 33 eur s DPH/deň a z ponuky vozidiel na portáli iRent vyplynula pri týchto vozidlách cena 47,60 eur s DPH/deň, resp. 55,93 eur s DPH/deň; ceny za dlhšiu dobu prenájmu na tomto portáli žalobca súdu prvej inštancie nepredložil. Žalovaný ako dôkaz súdu prvej inštancie predložil cenníky spoločností pôsobiacich v Košiciach, a to spoločnosti MK car, u ktorej je denný nájom vozidla D. E. pri nájme na 4-7 dní vo výške 31 eur/deň, spoločnosti Sa-cars s ponukou vozidla D. E. za 30,60 eur/deň a spoločnosti Prestige-SK s ponukou vozidla D. E. za cenu 27,30 eur/deň. Súd prvej inštancie mal na základe zisteného skutkového stavu a zákonných ustanovení za to, že žaloba nie je dôvodná a z vyššie uvedených dôkazov vyplynulo, a to aj z dôkazov predložených žalobcom, že priemerná denná sadzba nájomného porovnateľného vozidla za porovnateľný čas nájmu je vo výške 30 eur. Podľa konajúceho súdu žalobca neuviedol žiadne osobitné okolnosti daného prípadu, ktoré by odôvodňovali podstatne vyššiu cenu nájmu 50 eur/deň ako primeranú a nepredložil ani žiadne dôkazy. V čestnom prehlásení poškodeného podľa súdu prvej inštancie neboli uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali, prečo by vyhľadanie prenájmu vozidla za cenu okolo 30 eur/deň malo pre osobu poškodeného predstavovať neprimeranú záťaž a bolo na žalobcovi, aby vyššiu cenu prenájmu riadne zdôvodnil a prípadne aj preukázal dôkazmi. Súd prvej inštancie neprijal argument žalobcu, že pre posúdenie sporu bolo podstatné iba to, že prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný a že ho nezavinil poškodený a žalovaný správne argumentoval, že mu nemôže byť na ťarchu, ak si poškodený vyberie prenájom náhradného vozidla za neprimerane vysokú cenu bez toho, aby na to existovali akékoľvek objektívne dôvody. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí prihliadal aj na správnosť argumentácie žalovaného, ktorá bola podporená judikatúrou najvyšších súdnych autorít, na ktorú sa odvolával a na ktorú súd pri rozhodnutí aj prihliadal. I keď podľa neho v prípade Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „NS ČR“) nejde o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 základných princípov zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) je podľa súdu prvej inštancie takáto judikatúra vo všeobecnosti prijímaná a akceptovaná, pokiaľ vychádza z obdobného hmotnoprávneho základu. Súd prvej inštancie uzavrel, že náklady na prenájom náhradného vozidla za cenu vyššiu ako 33,60 eur/deň neboli nutné ani účelné a pre absenciu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a takýmito neúčelnými nákladmi nevznikla žalovanému povinnosť k náhrade škody, preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci celkový úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu; o výške náhrady súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným

postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že žalobcom účtované denné nájomné nezodpovedá priemernej dennej sadzbe nájomného porovnateľného vozidla za porovnateľný čas nájmu, poukázal pritom na určujúcu skutočnosť, kedy bol poškodený nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti, ktorú zavinil klient žalovaného, ktorý stav nemožno považovať za akt jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, keď poškodený tak riešil iba dôsledky poistnej udalosti a nepriaznivý stav. Žalobca opätovne poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej poškodený nemá povinnosť hľadať po dopravnej nehode najlacnejšiu požičovňu, skúmať a porovnávať podmienky za ktorých sa požičiavajú automobily u jednotlivých poisťovní resp. požičovní a že za skutočnú škodu treba považovať nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo a nie individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Žalobca uviedol, že rozsah škody určuje ust. § 442 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk a podľa ustálenej judikatúry sa skutočnou škodou rozumie ujma predstavujúca zmenšenie majetku poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi; za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku, predstavuje teda náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti. Žalobca poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov, z ktorej je zrejmé, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla, má byť akosi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanoviť poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/110/2017), v ktorom prípade by išlo o neprimerané zaťažovanie poškodeného. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní vychádzal z aritmetického priemeru resp. individuálnych výpočtov žalovaného o možnej (predpokladanej) výške nájomného vo vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu, čo nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny a poukázal na to, že pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájmom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájmom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé, ako dlho bude nájom resp. oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti trvať. Výšku denného nájomného za konkrétne náhradné vozidlo vždy treba posudzovať jednotlivo s prihliadnutím na typ, kategóriu, výbavu, konkrétny model, značku motorového vozidla, rok výroby resp. počet najazdených kilometrov poškodeného ako aj prenajatého motorového vozidla. Žalovaný napak podľa žalobcu neuniesol bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazu, nakoľko krátenie výšky denného nájmu adekvátne neodôvodnil a nevysvetlil, no napriek tomu prvoinštančný súd v rozsudku uviedol, že vychádzal zo žalobcom predložených dôkazov, pričom nezohľadnil skutočnosť, že denný nájom porovnateľných vozidiel v cenníkoch spoločnosti Specialty začína práve na sume 50 eur s DPH resp. 60 eur s DPH, nevyhodnotil ani ďalšie žalobcom predložené cenové ponuky z portálu iRent, z ktorých vyplýva nájomné za porovnateľné vozidlá v obdobnej alebo vyššej výške ako bolo fakturované nájomné. Žalobca sa domnieval, že rozhodnutie súdu prvoinštančného súdu je založené na nesprávnych skutkových zisteniach, čoho dôsledkom je tiež nesprávne právne posúdenie veci. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a predložené listinné dôkazy v priebehu konania, mal žalobca aj naďalej za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného je cenou primeranou, a teda uplatnený nárok žalobcu nijako výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Namietal, že napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho nevyplýva posúdenie relevantných skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu vo vzťahu k napadnutej časti, ktorým konaním súdu prvej inštancie došlo súčasne k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý proces.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 19.02.2025, považoval napadnutý rozsudok za vecne správny a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nemôže byť pripísané na ťarchu

žalovanému ako poisťovni, aby bol povinný preplácať akúkoľvek, aj neodôvodnene vysokú cenu náhradného vozidla z dôvodu, že poškodený nezachová všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka a nevyvinie ani minimálnu snahu o zabezpečenie si náhradného vozidla za primeranú cenu. Žalovaný poukázal na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu mimoriadnych okolností, ktoré by odôvodňovali prenájom vozidla za neadekvátne vysokú cenu a žalobcov argument o dĺžke opravy motorového vozidla a neschopnosť poškodeným ovplyvniť dĺžku opravy nijak nesúvisí s prejednávanou vecou, nakoľko sporná nebola dĺžka nájmu, ale cena denného nájmu. Žalobca podľa žalovaného do dnešného dňa neozrejmil, prečo je možné dopísať dobu nájmu do nájmovej zmluvy (reálne to aj robí) až po skončení nájmu náhradného vozidla, ale nie je možné dopísať zľavnenú cenu, ktoré vyjadrenia žalobcu postrádajú logiku. Žalobca podľa žalovaného týmto spôsobom parazituje na systéme PZP, keď si, pod zámienkou nemožnosti zníženia denného nájmu v závislosti od doby nájmu, účtuje neprímerane vysoké ceny za prenájom vozidiel, pričom nepredložil žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení, že cena 50 eur/deň bola v danom čase primeraná a obvyklá. Žalobca v konaní podľa žalovaného nepodložil fakt, na ktorý sa odvoláva, že cena nájmu sa odvíja od výbavy alebo od počtu najazdených kilometrov, nepredložil ani svoje všeobecné obchodné podmienky a už vôbec nie podmienky autopožičovní, na cenníky ktorých sa odvoláva. Žalovaný odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Cob/82/2023, ktorý zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok a vrátil vec na nové konanie, pretože mal za to, že žalobca je ten, koho zaťažuje dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien nájmu obdobných motorových vozidiel a že ním uplatnený nárok na úhradu je dôvodný. Z uvedeného pre žalovaného vyplynulo, že žalobca toto dôkazné bremeno neunesol a súd prvej inštancie preto rozhodol správne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval žalovaný za vecne správne, dostatočne jasne a logicky odôvodnené, súd prvej inštancie správne posúdil skutkový stav a na jeho základe správne rozhodol.

5. Žalobca v repliku zo dňa 11.06.2025 zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, trval na tom, že suma 16,40 eur, čo predstavuje rozdiel medzi dohodnutým nájmným medzi žalobcom a poškodeným a tým, čo považuje žalovaný za primeranú cenu, nemôže predstavovať sumu, ktorá by bola neprímeraná a opäť zdôraznil, že poškodený bol nútený si prenajať náhradné vozidlo v dôsledku poisťovej udalosti zavinennej klientom žalovaného a odstraňoval pre neho vzniknutý nepriaznivý stav a poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Žiline zo dňa 24.06.2022, sp. zn. 18Cb/50/2021, kde súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že nie je povinnosťou poškodeného po škodovej udalosti vykonávať prieskum a hľadať najlacnejšiu požičovňu. Žalobca namietal, že je podnikateľským subjektom, ponúka poškodeným komplexné služby a podniká v súlade so zákonom, preto odmietol tvrdenia, že parazituje na systéme PZP. Dodal, že podľa súčasnej judikatúry prenájom porovnateľného náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v dôsledku poisťovej udalosti a nie individuálne výpočty žalovaného o možnej výške nájmného, krátene denného nájmu žalovaný adekvátne neodôvodnil a nevysvetlil, neunesol tak bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazu. Žalobca naďalej tvrdil, že prvoinštančný súd nezohľadnil cenové ponuky o dennom nájme porovnateľných vozidiel spoločností Specialy a z portálu iRent, ktoré žalobca predložil, pričom žalobcom účtovaná výška denného nájmného vo výške 50 eur je cenou primeranou a obvyklou. Zopakoval, že napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP a nepresvedčivé.

6. Žalovaný v odvolacej duplike zo dňa 07.05.2025 zotrval na tom, že svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil a považuje ho za vecne správne, že z rozhodnutia je jasné, z akých skutočností vychádzal súd prvej inštancie pri určení adekvátnej ceny nájmu. Žalovaný mal za to, že rozdiel v cenách nájmu vozidiel viac ako jednej tretiny ceny je markantný a možno ju označiť za neprímerane vysokú, opakovane poukázal na prevenčnú povinnosť v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka a súd prvej inštancie správne poznamenal, že žalobca bol povinný preukázať dôvodnosť vyššej ceny nájmu. Zotrval na svojom stanovisku, že žalobca využíva PZP, nabáda poškodeného, aby sa nezaoberal cenou denného nájmu vozidla či obchodnými podmienkami, pretože nájom aj tak zaplatí poisťovňa, nemá na svojej stránke zverejnené ani všeobecné obchodné podmienky ani cenník a uviedol príklad spoločností pôsobiacich na slovenskom trhu, poskytujúcich podobné služby (SetCar sk, a.s. či Francetech, s.r.o.), ktoré podľa neho neparazitujú na systéme PZP takým spôsobom, ako žalobca, ktorý nemá verejne prístupné základné informácie, poškodených láka na skutočnosť, že náklady na nájom náhradného vozidla bude znášať poisťovňa. Spomenuté spoločnosti majú na internetových stránkach zverejnený cenník a cena denného nájmu sa postupne znižuje v závislosti od dĺžky nájmu, pričom podľa žalovaného je aj žalobca schopný primerane ponížiť cenu denného nájmu v závislosti od dĺžky nájmu,

avšak v snahe získať čo najväčší prospech zo systému PZP, takto nepostupuje. Žalovaný zotrval na tom, že z dôkazov, ktoré predložil, jasne vyplýva, že poškodený si mohol porovnateľné vozidlo zapožičať za priaznivejšiu cenu v inej autopožičovni a tvrdenia žalobcu o dennom nájme porovnateľných vozidiel nie sú založené na pravde.

7. Žalobca sa viac k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne.

9. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.08.2023 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávky“) sa žalobou domáhal od žalovaného ako poisťovne zaplatať žalovanej sumy vo výške 82,02 eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a ust. § 442 Občianskeho zákonníka na tom skutkovom základe, že dňa 07.08.2023 došlo k poistenej udalosti (dopravnej nehode) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného, a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy (5 dní) a počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o prenájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné vo výške 50 eur/deň vrátane DPH a poplatku za pristavenie vozidla v sume 30 eur, celkovo za nájomné vo výške 280,02 eur, pričom k zániku záväzku poškodeného voči žalobcovi došlo započítaním pohľadávok dohodou v Zmluve o postúpení pohľadávky (pohľadávky poškodeného na zaplatať odplatu za postúpenie pohľadávky žalobcom a pohľadávky žalobcu na zaplatať ceny nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným). Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako aj náhradu škody žalovaný uznal len čiastočne vo výške 198 eur. Nepriznaný rozdiel vo výške 82,02 eur si žalobca uplatnil v konaní.

10. Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

11. Podľa ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí porušením právnej povinnosti.

12. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

13. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

14. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za cenu vyššiu ako 33,60 eur/deň boli nutné, ani účelné a pre absenciu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a takýmito neúčelnými nákladmi nevznikla žalovanému povinnosť k náhrade škody, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

16. Odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP v otázke rozsahu náhrady škody. Predmetom postúpenia podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky bol v danom prípade nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý vznikol poškodenému voči žalovanému ako poisťovni škodcu. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zjavné, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody

vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poisťná udalosť, skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody.

17. Zmyslom konštrukcie právnej úpravy PZP zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je ochrana poškodeného s cieľom čo najrýchlejšie a najpružnejšie ochrániť poškodeného tak, aby bol čo najmenej obťažovaný, a aby sa jeho majetok v dôsledku škodovej udalosti čo najmenej zmenšil, pričom prenájom náhradného vozidla nie je pre poškodeného želaným stavom a spôsobuje mu neočakávané výdavky. Odvolací súd poukazuje na pomerne ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) aplikovateľnú i na prejednávajúcu vec (napríklad rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 476/2024), z ktorých vyplýva, že účelom náhradného motorového vozidla eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo.

18. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodovacou praxou súdov, ktorá ustálila, že povinnosťou je nahradiť cenu obvyklú, nie cenu najnižšiu, o dosiahnutie ktorej sa snaží pochopiteľne žalovaný. Obvyklosť ceny je potrebné posudzovať v kontexte porovnateľných podmienok nájmu a posúdiť sumárne ponuky od ceny najnižšej až po najvyššiu. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny internetový prieskum predložený žalovaným. Internetový prieskum predstavuje iba sumár (v prípade žalovaného cenovo najnižších) ponúk na internete, ktorých prvotným cieľom je nalákať potenciálnych zákazníkov. Uvedené ceny sú iba orientačným prehľadom najnižších cien a žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, či za cenu prezentovanú v internetovej ponuke bolo uvedené vozidlo možné aj reálne požičať a dôkazmi produkovanými žalovaným nebola ani preukázaná dostupnosť týchto motorových vozidiel v čase uzavretia Zmluvy o nájme náhradného vozidla (v rozhodnom čase). Cena za prenájom v danej veci zásadným spôsobom neprevyšuje cenu obvyklú v danom mieste a čase, za motorové vozidlo rovnakej triedy, a preto cena uhradená poškodeným v danej veci za prenájom náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná všetkým okolnostiam.

19. V prejednávanej veci ohľadne nutnosti a účelnosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla, je potrebné primárne zohľadniť skutočnosť, podľa ktorej sa poškodený dostal do situácie, kedy bol nútený v dôsledku ním nespôsobenej (nezavinenej) dopravnej nehody/poistnej udalosti, pri ktorej bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešiť túto situáciu zapožičaním náhradného motorového vozidla, ktorý stav nebol dôsledkom konania poškodeného, ale konaním poisťovne žalovaného. Poškodený tak prišiel o možnosť využívať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo a poisťnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, a tak náklady nájmu z takto vzniknutého stavu sú nákladmi, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi v rámci vzniku poisťnej udalosti zaplatiť. Je zrejmé, že dobu opravy poškodeného motorového vozidla, poškodený nemal možnosť ovplyvniť, a preto v tomto smere k dobe opravy, zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poisťnej udalosti (viď prímerné aj rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/121/2017 zo dňa 24.01.2018).

20. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že pokiaľ ide o výšku ceny nájmu náhradného motorového vozidla, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je preto nevyhnutné vychádzať z celého cenového pásma, teda najnižších ale aj najvyšších cien, nepôjde však

o cenu priemernú tak, ako to uzavrel súd prvej inštancie. Pokiaľ cena nájmu z tohto pásma nevybočuje, je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú.

21. Odvolací súd má za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného 50 eur/deň je cenou primeranou, nakoľko nijak výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo, o ktorej skutočnosti svedčia žalobcom označené dôkazy (č.l. 28 – 30 rub), pričom súd prvej inštancie nezohľadnil ním vykonaným dokazovaním zistenú skutkovú okolnosť, že z ponuky vozidiel na portáli iRent vyplynula pri porovnateľnom vozidle cena 47,60 eur s DPH/deň, resp. 55,93 eur s DPH/deň. Správne namietal v konaní žalobca, že viaceré žalovaným v konaní predložené ponuky autopožičovní nepôsobia v košickom regióne (CK PLUS v Detve a v Lučenci. SLOVCAR Žilina) a ani ostatné internetové ponuky neodôvodňujú zníženie sadzby (naviac sadzby MK car za denný nájom vozidla D. E. vo výške 31 eur/deň sú uvedené bez DPH a z cenníka spoločnosti Sa-cars s ponukou vozidla D. E. za 30,60 eur/deň nie je zrejmé, či ide o sumu s alebo bez DPH). Odvolací súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval celkovú výhodnosť/nevýhodnosť ponuky, vrátane iných než cenových dojednaní (stav vozidla, depozit, nájazd km a pod.) stanovených autopožičovňami, a to ešte s odborným odhadom dĺžky opravy. Uvedené na strane poškodeného nepredstavuje porušenie preventívnej povinnosti tak, ako namietal žalovaný. Na margo dôkazov, predložených v konaní žalovaným o primeranej cene nájomného za nájom náhradného vozidla rovnakej cenovej kategórie v danom mieste a čase (33,60 eur/deň) o ktorom tvrdení žalovaný predložil súdu prvej inštancie dôkazy (ponuky autopožičovne) odvolací súd uvádza aj to, že rovnako žalobca produkoval tvrdenia i dôkazy na preukázanie rozsahu škody v podobe nákladov na prenájom náhradného vozidla, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného 50 eur/deň je cenou primeranou, nakoľko nijak výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo.

22. Vo vzťahu k uplatnenému nároku tak odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, nezistil dôvody na zníženie rozsahu škody z dôvodu neúčelnosti nákladov/odplaty za nájom náhradného vozidla bez toho, aby na to existovali akékoľvek objektívne dôvody. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu náhradného vozidla, zo Zmluvy o nájme náhradného vozidla vyplývala sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo v sadzbe 50 eur/deň, ktorá je obvyklá a primeraná v danom čase a mieste.

23. Žalobca sa v žalobe domáhal zaplata úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 82,02 eur od 16.10.2023. Zákon č. 381/2001 Z.z. v ust. § 11 ods. 8 upravuje následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne, boli zrušené rozhodnutiami ÚS SR sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie sú. zn. 3Cdo/145/2017). Žalovaný ukončil šetrenie škodovej udalosti dňa 28.09.2023 (oznámenie o poisťnom plnení), kedy listom oznámil žalobcovi, že bude plniť len v čiastočnom rozsahu, hoci bol povinný poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania škodovej udalosti, a keďže tak neurobil, je od 16.10.2023 v omeškaní s plnením sumy 82,02 eur. Odvolací súd tak zaviazal žalovaného aj na zaplata úroku z omeškania v žalobcom požadovanej a zákonnej výške 9,50 % ročne zo sumy 82,02 eur od 16.10.2023 do zaplata.

24. Vzhľadom na všetko zhora uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

25. O náhrade trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol

nárok na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).